

המור השביעי

"אמא, כבר מתר לבנות?"

כן ילדה, כן, יודים ידקוח.
כן, עכשו כבר מתר לבנות.
כן, מלאך קטוף ריסיים ושעה,
כן, עכשו כבר מתר. כבר מתר.
כבר הלילה רוגע וצח,
כבר הדיד יונף קרמרי הלך,
כבר הרדיו ספר ומנה
מה עשו לך, כבשה מצנת.
ציתנות ומשפלת היית
ובאפל בכה לא בכית
ובאפילו, פן און השמע -
את שניך צמחתה בדממה.
ועל-פל ועל-פל ועל-פל
כבר הובן, קטנתי, פרומקול,
וסדר והדק בסכות - -
ועכשו כבר מתר לבנות.

עד מטה הסתבות בנות
קומי בקי, ונתם נביט.
בקי בקוד, כי מתר, אור-ופשי,
כי תפשי העולם, כי תפשינו
כי על ארץ רבה וגדולה
לא תפריע לך שום ממשלה.
שום פרמיר או מיניקטר עם תיק
לא יצעק: את תבכי ותפסיקו!
ולכו קבל עם ועדה
צעקי נא בדמע: תודה!
צעקי נא תודה לדורים
במד כד במד כל תלדיום!
וארבע חרויות האדם
תשתחוונוה אליה דומם.
והגד: לפי כד תחקות
היא קבלה את החפש לבנות.

הזרם מביט בך צלול.
השומרים נצבים על הגבול.
אם מגדר הפיד תצאי.
ירדסוף תצבא ותצי.
אכל את - את בכתנר הפד.
בלב-לילה יוצאת לבדה,
והולכת על גיר ויפרות,
וחומות לפניך פורעות.
על גבך הנזיר-סרממים -
צורר הג'וינט נתן ליתופים.
ובינך תקטנה פת-קבר
אשר אוגרב'א נתנה קסתר.
על שדה ונתרות ויערים
את הולכת בגתים גבורים
וקרועה בת-תך לסתבות - -
אך תולדות האמה נכתבות!

את תגיעי בליל-סערה.
אך תגיעי! חי רם וטרא!
החקים תקמים לנגדך
יקרעו בקרעי קתנתך!
בחורים, נחושים באגרוף,
ישאוך בחיקם אל מחוץ.
ונידך עלי צוארם
מול שבועים פרמנטים ונים,
ובציניך הצדק יחג
והחק ינצח את החק,
וכוכב סגבה יעיד
איך קרעת את הים בשניה.
וביו-קרב לביו-קרב בחורים
יעמדו כמפי סגורים
להביט איך בקרט אישון
סנצנן בך הצחוק הראשון.